

(NYT FRÅ)

HARE KRISHNA

Nr. 5, 25. årgång, maj 2023 - Pris 35 kr

**HERREN
NRSIMHADEVA**

**INTERVIEW MED
SIVANANDA DASA**

Nyhedsblad for ISKCON Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Vi er tilbage i juli

Velkommen til *Nyt fra Hare Krishna*, der også gælder for juni, da vi springer et blad over. Vi har lovet at udkomme mindst ti gange om året og somme tider også elleve eller tolv. Da Dandaniti og jeg er ude at rejse i maj måned, vender vi først tilbage til juli.

Den 4. maj er Nrsimha Caturdasi, Herren Nrsimhadevas fremkomst. Forsiden er et billede af Prahlada-Nrsimha fra ISKCON's gård i Sydtykland (se side 9).

Den 1. juli er der Ratha Yatra i København (se bagsiden). Det er Bhaktivinoda Thakuras bortgang den 18. juni. Den næste store begivenhed, Herren Balaramas fremkomst, er den 30. august efterfulgt af Krishna Janmastami den 7. september, Srila Prabhupadas fremkomst den 8. september og Radhastami den 23 september.

Danmark får besøg af Vraja Krishna Prabhu fra Bulgarien i begyndelsen af maj. Derefter kommer Tapasa Prabhu fra Stockholm omkring den 4. maj, og Ciranjiva Parabhu og Candravali Mataji er her d.5.–13. maj. Fra 7.–12. juni er der besøg af Svayam Bhagavan Keshava Maharaja, og Trivikrama Swami kommer den 1. juli til Ratha Yatra. 12.–18. juli er der besøg af Aruddha Devi, og endelig har vi fra 30.8–1.9 besøg af Bhakti Vijnana Gosvami. Ld. 🌸

KALENDER

Mandag 1.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)
Tirsdag 2.5	Bryd fasten mellem 5:25–10:33 Rukmini Dvadasi
Onsdag 3.5	Sri Jayananda Prabhus bortgang
Torsdag 4.5	Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste indtil tusmørke)
Fredag 5.5	Krishna Phula Dola, Salila Vihara Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang Sri-Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst Sri Madhavendra Puris fremkomst Sri Srinivasa Acaryas fremkomst
Onsdag 10.5	Sri Ramananda Rayas bortgang
Søndag 14.5	Tulasi Jala Dan slutter
Mandag 15.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Aparā Ekadasi)
Tirsdag 16.5	Bryd fasten mellem 4:57–10:23 Srila Vrndavana Dasa Thakura fremkomst
Tirsdag 30.5	Sri Baladeva Vidyabhusanas bortgang Ganga Puja Srimati Gangamata Gosvaminis fremkomst
Onsdag 31.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pandava Nirjala Ekadasi)
Torsdag 1.6	Bryd fasten mellem 4:34–10:11
Fredag 2.6	Panihati Cida Dahi Utsava
Søndag 4.6	Snana Yatra Sri Mukunda Dattas bortgang Sri Sridhara Panditas bortgang
Mandag 5.6	Sri Syamananda Prabhus bortgang
Torsdag 8.6	Sri Vakresvara Panditas fremkomst
Tirsdag 13.6	Srivasa Panditas bortgang
Onsdag 14.6	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Yogini Ekadasi)

(Fortsættes side 19)

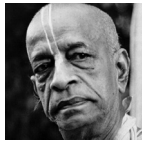
INDHOLD

2	Kalender & redaktionelt	5	Interview med Sivananda Dasa	12	Er Gud god eller dårlig?	19	Krishnas velsignelse
3	Srila Prabhupadas side	9	Herren Nrsimhadeva	14	Interview med Rama Bhadra Priya	20	Paratha
10	Vaishnava-etikette	18	Tidløse besiddelser	22	Om at slå planter ihjel		

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2023, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

EN HELGENS MEDFØLELSE, 3

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

I en klasse fra New York den 21. juli 1971 taler Prabhupada om en hengivens medfølelse. Han bemærker, at uanset hvilket land eller hvilken sekt de tilhører, er alle vaisnavæer eller hengivne – alle personer, der er Gudsbevidste eller Krishnabevidste – barmhjertige.

Første og anden del bragtes i de sidste to numre.

Pariksit Maharaja siger: “Det er ikke sådan, at hvis jeg siger, at Gud ikke findes, vil Gud forsvinde, eller jeg vil ikke blive draget til ansvar for mine handlinger.” Det er den ateistiske teori. Ateister ønsker ikke Gud, fordi de er konsekvent syndige. De ville skælte ved tanken om deres straf, hvis de troede på, at Gud findes. Derfor benægter de Guds eksistens. Det er deres proces. De tror, at de kan undslippe straf, hvis de ikke anerkender Guds eksistens, og således kan gøre, som det passer dem.

Hvis en kanin bliver angrebet af et større dyr, lukker det sine øjne og tænker: “Jeg vil ikke blive slået ihjel.” Men det bliver dræbt uanset hvad. Ligeledes kan vi benægte Guds love og eksistens, men det fjerner ikke Guds love eller eksistens. I højesteretten vil man måske sige: “Jeg er ligeglad med landets love,” men man vil blive tvunget til at anerkende landets love. Hvis man benægter statens lov, vil man blive sat i fængsel og tvunget til at lide. Ligeledes kan man på tåbelig vis fornægte Guds eksistens – “Gud findes ikke,” eller “Jeg er Gud” – men man er ikke desto mindre ansvarlig for sine handlinger, gode som dårlige.

Der findes to slags aktiviteter, gode og dårlige. Hvis man opfører sig ordentligt og udfører fromme aktiviteter, vil man opnå god fortjeneste deraf, men hvis man opfører sig syndigt, må man lide. Derfor siger Sukadeva Gosvami:

*tasmāt puraivasv iha papa-niskṛtau
yateta mṛtyor avipadyatatmana
dosasya drstvā guru-laghavam yatha
bhisak cikitseta rujam nidana-vit*

[Srimad-Bhagavatam 6.1.8]

Der findes forskellige former for bodshandlinger. Hvis man begår synd og modvirker den, kaldes det at gøre bod. Man kan finde eksempler derpå i den kristne bibel. Sukadeva Gosvami siger: “I skal vide, at I er ansvarlige, og i henhold til alvoren af jeres syndige aktiviteter bør I udføre en bestemt slags bodshandling som beskrevet i *sastra*, skrifterne.”

Ligesom man må henvende sig til en læge, hvis man er syg, og betale for behandlingen som en slags forsoning, findes der inden for den vediske verden en klasse af *brahmanæer*, man bør konsultere i henhold til den foreskrevne bodshandling, man bør udføre for de synder, man har begået.

Sukadeva Gosvami fortæller os, at man må udføre den foreskrevne bodshandling i forhold til, hvor udpræget éns syndige liv er. Han fortsætter eksemplet: *dosasya drstvā guru-laghavam yatha bhisak cikitseta rujam nidana-vit*. Hvis man konsulterer en doktor, kan han udskrive én en recept på en billig eller en dyr medicin i betragtning af sygdommens alvor. Hvis man blot lider af hovedpine, giver han én en recept på hovedpinepiller, men hvis man lider af noget alvorligt, bestiller han med det samme en operation til tusinder af kroner. Syndige handlinger er ligeledes en sygdomstilstand, så man må følge den foreskrevne kur for at blive kureret.

Indvilligelse i kæden af fødsel og død er en åndelig sygdomstilstand. Sjælen gennemgår hverken fødsel, død eller sygdom, for den er ren ånd. Krishna siger i *Bhagavad-gīta* [2.20], *na jayate*, sjælen fødes ikke, og *mriyate*, den dør heller ikke. *Nityah sasvato 'yam purāno /*

na hanyate hanyamane sarire. Sjælen er evig og uforgængelig. Den udslettes ikke ved kroppens endeligt. *Na hanyate hanyamane sarire*. *Na hanyate* betyder, at sjælen ikke dræbes eller destrueres, end ikke ved kroppens ende.

Den moderne videnskabs blinde punkt er, at der ikke findes et uddannelsessystem, der instruerer befolkningen i hændelserne, der finder sted efter døden. Deraf kan vi konkludere, at vores uddannelsessystem er defekt, for hvis man dør uden at vide, hvad der hænder bagefter, dør man som et dyr. Dyret er ikke klart over, at det vil blive tildelt en ny krop. Det besidder ikke denne viden.

Meningen med menneskelivet er ikke at blive til et dyr. Man bør have dybere interesser end blot at sove, have sex og forsvare sig. Man kan have rigeligt at spise eller mange flotte bygninger at sove i, et velarrangeret sexliv eller et stærkt forsvar at beskytte sig med, men det er ikke ensbetydende med, at man er et menneske. Den slags civilisation er dyrecivilisation. Dyr interesserer sig også for at sove, have sex og forsvare sig ifølge deres egne metoder. Hvori lægger forskellen mellem menneskeliv og dyreliv, hvis man blot engagerer sig i disse fire principper af kropslig natur?

Forskellen opstår, hvis et menneske er nysgerrigt: "Hvorfor befinder jeg mig i denne sørgelige tilstand? Findes der en kur? Kan man leve evigt? Jeg vil ikke dø. Jeg vil leve fredeligt og lykkeligt. Er det muligt? Hvordan gør man det? Hvilken videnskab kan jeg anvende til det formål?" Hvis disse spørgsmål stilles, og der gøres forsøg på at besvare dem, er det menneskelig civilisation. Ellers er det en hundecivilisation, en dyrecivilisation.

Dyr stilles tilfreds, hvis de kan sove, have sex og forsvare sig. Faktisk er det umuligt at forsvare sig, for ingen kan beskytte sig mod den nådeløse døds greb. For eksempel ønskede Hiran-yakasipu at leve evigt, så han gennemgik streng askese. Såkaldte videnskabsmænd siger nu, at vi gennem videnskabelige metoder en gang i fremtiden vil være i stand til at standse døden. Sikke en vanvittig udtalelse. Det er umuligt. Man

kan avancere gevaldigt i videnskabelig viden, men der findes ingen videnskabelig løsning på disse fire problemstillinger - fødsel, død, alderdom og sygdom.

En intelligent person er ivrig efter at løse disse fire hovedproblemer. Ingen ønsker at dø, men der findes ingen kur. Jeg skal dø. Folk er så opsatte på at standse befolkningstilvæksten gennem så mange forskellige præventionsmidler, men der fødes børn endnu. Altså kan man ikke stoppe fødsler. Man kan opfinde moderne former for medicin gennem videnskabelige metoder, men man kan ikke sætte en stopper for sygdom. Det lader sig ikke gøre at tage en pille, der standser al sygdom.

I Bhagavad-gita står der, *janma-mrtyu-jaravyadhi-duhkha-dosanudarsanam*: man kan forestille sig, at man har løst alle livets problemer, men hvor er løsningen på disse fire problemer bestående af fødsel, død, alderdom og sygdom? Den løsning kaldes Krishnabevidsthed.

I samme bog siger Krishna:

*janma karma ca me divyam
evam yo vetti tattvatah
tyaktva deham punar janma
naiti mam eti so 'rjuna*

[Bhagavad-gita 4.9]

For hvert øjeblik, der går, giver vi afkald på vores krop. Den sidste afsked til kroppen kaldes døden. Men Krishna siger: "Den, der forstår Min tilsynekomst og Mine handlingers transcendentale natur, fødes ikke igen i denne materielle verden, når han forlader sin krop, men kommer til Min evige bolig."

Hvad hænder der for en sådan person? *Mam eti* – vedkommende vender hjem til Krishna. Hvis man ønsker at vende hjem til Krishna, må man forberede sin åndelige krop. Dét er Krishnabevidsthed. Hvis man vedvarende er i Krishnabevidsthed, vil man gradvist forberede sin næste krop, en åndelig krop, der med det samme vil føre én til Krishnaloka, Krishnas bolig, og man vil blive lykkelig. Dér vil man leve evigt og lyksageligt.

JEG LØB RUNDT OG SAGDE HARI OM

INTERVIEW MED SIVANANDA PRABHU

af Lalitanatha Dasa

Sivananda Dasa og hans kone Gitavali Devi Dasi er to ældre danske hengivne, der har været med i ISKCON siden slutningen af 1980'erne. De er disciple af Smita Krishna Swami fra Sverige og kan naturligt bidrage til vores historiske kortlægning af det tidlige ISKCON i Danmark. Da lejligheden bød sig, interviewede jeg derfor Sivananda Prabhuh under et besøg, han aflagde i København den 19. april 2023. Jeg bad ham først fortælle, hvad der i sin tid førte ham til Krishna.

Sivananda: Jeg er født i 1951 i København. I 1965 flyttede mine forældre og jeg til Rødovre. Rødovre var et meget kedeligt liv for mig. Der skete ingenting. Så jeg stak rent faktisk af hjemmefra og kom i kontakt med de her hippier.

Jeg var altid meget søgende. Allerede i 1966 mødte jeg en slags *guru*, der gik rundt på gaden i København i hvidt tøj med en *Bhagavad-gita* i hånden (selvfølgelig ikke Prabhupadas *Bhagavad-gita*, der ikke var udkommet endnu). Det var jeg meget inspireret af. Han var kommet hjem fra Indien.

Ld: En dansker?

Sivananda: Ja, han var dansker. Der skete jo meget i 60'erne omkring Indien, for hippierne tog dertil, og det er egentlig der, det opstod. Flowerpower-bevægelsen kom jo af, at de kom hjem og havde mødt langhårede *sadhuer* med blomsterkranse, og så løb de altid rundt og sagde *hari om*. Det er der, det startede. Jeg startede også i 1966 med at løbe rundt og sige *hari om* og tegne *om*-tegnet uden at vide, hvad det var.

I 1972 hørte jeg så *mahamantraet* for første gang igennem George Harrison fra Bangladesh-albummet. Det inspirerede mig til at synge det uden at ane, hvad det var. Det var dejligt at synge det. Jeg lagde ikke noget dybere i det.

I 1976 var der 10-års jubilæum for hippiebevægelsen, og der blev holdt en udstilling, hvor jeg fik mit første billede af Krishna. Det var jeg meget glad for og hængte det op derhjemme. Der hænger det stadigvæk. Jeg vidste ikke, hvem det var, men det var min beskytter, tænkte jeg.

I 1978 løb jeg ind i de hengivne for første gang og blev meget tiltrukket af deres venlige måde at være på. Kort efter samme år fik jeg min første bog og en LP med *mahamantraet* på.

Ld: På gaden i København.

Sivananda: Nej, det var i Rødovrecentret. Nogle hengivne gik rundt der. Senere fik jeg en fornemmelse af, at de egentlig kom fra Sverige, en gruppe, min senere åndelige mester stod for.

I 1978 fik jeg så *prasadam*, en bog og en LP, som jeg spillede derhjemme, imens jeg læste i bogen uden at vide, hvad det egentlig var, jeg læste. Det var noget med Guds Supreme Personlighed og noget sanskrit, som jeg ikke engang vidste hed sanskrit. Jeg prøvede at

udtale det, men det gik vist ikke så godt, så jeg opgav det hver gang.

Jeg tror, vi så skal frem til 1983, hvor jeg mødte de hengivne på Strøget i København. Ved Storkespringvandet stod en gruppe safranklædte *brahmacarier*. De var utroligt tiltrækkende. "Det er jo det *mantra*, der bliver sunget!" Jeg havde selv sunget det ind imellem. Jeg kørte rundt som taxachauffør og lagde mærke til, at jeg havde

Sivananda synger Hare Krishna på bongotrommer, ca. 1972

altid gode dage, når jeg sang *mantraet*. De dage var bedre, end hvor jeg ikke sang det, uden igen at have nogen dybere forståelse for, hvad der skete.

Lidt senere, det må jo så have været omkring 1986, får jeg *Bhagavad-gita* og *Srimad-Bhagavatam* og begynder at læse *Bhagavad-gita*.

Ld: På gaden?

Sivananda: Nej, de blev distribueret ude i Rødovre fra dør til dør af nogle danske hengivne. Jeg begyndte at læse *Bhagavad-gita*. Meget spændende, men samtidig ikke noget, jeg ligesom kunne reflektere over. Jeg havde jo ikke nogen at udveksle det med. Det var lidt for meget en mundfuld for mig nogle gange med det her "Jeg," "Jeg," "Jeg." Det var ligesom Krishna, der talte. Jeg kunne ikke rigtig sætte det sammen, men var virkelig tiltrukket af det. Og jeg hæftede mig selvfølgelig ved, at jeg havde jo sunget *mahamantraet*. Det kom igen tilbage til mig i *Bhagavad-gita*.

Min kone og jeg flyttede til Fyn i 1987, og i 1988 flyttede vi ud på et lille sted på landet for os selv. Det var et lille stråttækt hus. Her kunne jeg mærke noget godhed, og der kom gang i bøgerne igen. Min kone fandt dem også frem og skrev eller ringede til templet for at høre, om hun kunne købe nogle plakater med de flotte

billeder, så vi kunne hænge dem på væggen. Hun vidste, jeg var tiltrukket af det, ligesom hun selv var det.

Som det næste kom så et lille *sankirtana*-hold forbi med dig, Lalitanatha, og Manusrestha og Varadaraja. I blev hos os en uge, og jeg fik lært at lave mad. Der var et morgenprogram, og I havde en lille lektion. Det var meget oplivende, og inden I tog derfra, blev mit alter med Siva skiftet ud med Pancatattva, som Varadaraja gav mig et billede af.

Så tog det fart. Allerede den første weekend, efter I var taget af sted, tog vi over på gården, der var i Brørup, hvor jeg først mødte Jagadwala. Han stod og lavede noget smedearbejde, og senere kom han ind og sang Hare Krishna. Han sang meget smukt. Jeg kan huske, at jeg blev meget betaget af det. Der var en anden ældre hengiven, Gaura Hari, der på daværende tidspunkt hed Pancamukha. Han gav lektionen, og jeg havde jo læst *Bhagavad-gita*. Så stolt som jeg var, sagde jeg: "Jamen, det var der jo ikke noget svært i," velvidende, at jeg egentlig ikke havde forstået ret meget af det. Men noget hang vel fast alligevel.

Da vi tog derfra, blev vi inviteret til at komme ugen efter, så ville de lave en rigtig søndagsfest, for vi var kommet helt uinviterede, og de havde

ikke været forberedte på besøget. Og det må jeg sige. Det var da en søndagsfest, der sagde spar to. Jeg kunne dårligt køre bilen derfra. Jeg jublede af glæde, og min mave hoppede op og ned. Jeg kunne ikke køre bilen, da jeg satte mig ind i den. Jeg følte mig lige pludselig lykkelig på en måde, som jeg aldrig før havde prøvet i mit liv.

Jagadwala kom ud og kiggede underligt på mig. Jeg husker tydeligt, han sagde: ”Jamen, røg du ikke lige en cigaret?” Det havde jeg ikke fået smidt fra mig på det tidspunkt. Så sagde han: ”Ja, det er svært at lære gamle hunde nye tricks.” Stædig som jeg var, tænkte jeg, at det skal jeg bevise, man kan. Det var nok Krishna, der inspirerede mig til at sige det. Der er noget her, der er så meget større, så det kan jeg sagtens, og jeg holdt da også hurtigt op med alt det.

Kort efter flyttede vi ind på gården med vores to børn, i første omgang i en meget lille skurvogn. Det gik ikke så godt, desværre. Der var ikke rigtig plads, og det var svært lige pludselig at skulle indordne sig under det hele. Vi tog tilbage til Fyn i vores hus og trak os lidt tilbage. Men vi kunne ikke glemme det. Der gik ikke længe, så var vi tilbage på gården igen. Der mødte jeg så min åndelige mester for første gang omkring 1990, må det have været. Jeg skulle køre ham og blev inspireret af ham. Han kom på besøg i vores hus på Fyn, og så havde han *vyasa-puja* næste år. Det må have været i 1991.

Vores søn Yadu blev født i 1991. I 1992 tog vi til Almviks Gård i Sverige for første gang og blev meget inspireret af stedet. Der gik så et par år. En dag blev vi ringet op af en hengiven, der spurgte, om vi ikke var interesserede i at komme op og bo der. Det var vi. Vi pakkede straks alt, vi havde, og lejede huset ud. Så kørte vi til Almvik og bosatte os der for en periode.

I mellemtiden valgte vi at sælge vores hus, og jeg tænkte: ”Hvad skal de penge bruges til?” Så lige pludselig en dag, jeg stod nede i tempelrummet med Gitavali, tænkte jeg, at vi tager til Indien med hele familien i et halvt år. Det gjorde vi så. Uden betænkning bestilte vi fem billetter, fik lavet visa og tog af sted.

Det var i 1997. Vi blev helt opfyrede af at rejse

rundt. Det var et fantastisk opløftende sted fra Hrsikesa op til Badrinatha og tilbage til Hrsikesa. Vi havde fået at vide, at det var godt at akkumulere lidt i Indien, inden vi tog direkte til Vrindavana, for det kunne godt være overvældende. Det synes jeg så ikke, det var, og min kone heller ikke. Vi boede i Vrindavana i fem uger. Herefter lejede vi et hus af en hengiven i Puri. Jeg betalte uden at vide, om huset var der, men det var det. Vi blev fem uger i Puri. Det var et dejligt sted. Det var lidt specielt, for vi kunne jo ikke komme i templet [det store Jagannatha-tempel, der ikke tillader adgang for ikke-hinduer], men vi fik en masse *mahaprasadam*, for vi lærte en *pujari* fra templet at kende. Og så var vi rundt til alle de steder, hvor Herren Caitanya havde været.

Vi tog videre til Bhuvanesvara og var der en uges tid i Gaura-Govinda Swamis tempel. Der var en lidt trist stemning. Han havde lige forladt sin krop for et halvt år siden, og hans disciple var stadigvæk meget berørte. Men de var vældig søde, og vi spiste med dem. Der var en stor restaurant, men det var ikke noget for os. Vi spiste med alle *brahmacarierne* – meget simpelt og meget mere behageligt.

Så tog vi bumletoget op til Mayapur. Det tog et godt stykke tid med en mellemlanding i Calcutta, som jo absolut ikke er noget spændende sted, men vi havde en enkelt overnatning der. På det tidspunkt kunne man kun hæve penge på visakort to eller tre steder i Indien, så vi var nødt til at overnatte der for at få nok penge med.

Vi kom til Mayapur midt i deres juleferie, eller hvad man kalder det. Først mødte vi egentlig ikke så mange hengivne, men så kun en masse gæster. Men lige så snart de tog af sted, var det ligesom om, de hengivne kom ud alle steder fra, og vi fik en masse selskab med mange ældre hengivne. Jeg havde specielt meget glæde af Pangajangri Prabhu. Så startede Gaura Purnima-festivalen. Alle priser steg, og det havde vi ikke råd til. Vi kunne heller ikke beholde vores lille lejlighed, så vi bestemte os for at tage tilbage til Vrindavana. Der var knap så mange hengivne der, men det var alligevel et glimrende sted at fejre Gaura Purnima.

Ld: Hvad skete der så?

Sivananda: Vi kom tilbage til Almvik. Her hjalp jeg med at bygge min åndelige mesters hus og gjorde tjeneste. Jeg blev også *pu-jari*. Pangajangri

Prabhu kom på besøg, og jeg tjente ham. Der var ikke rigtig nogen anden til at gøre det. På den måde kom jeg med til et møde omkring Deiteterne. De hengivne var b e b y r d e d e med masser af tjeneste, så de spurgte, om jeg ikke havde lyst til at gå på alteret. Pangajangri be-

mærkede, at det kunne jeg sagtens, selv om jeg ikke var sikker på, at jeg var kvalificeret. Så kom min åndelige mester og spurgte mig om det samme. Jeg svarede ham, at jeg da ikke havde indtryk af, at man engagerede *sudraer* på alteret. Han kom tilbage et par dage senere og sagde, han havde tænkt over det. Jeg kunne vel egentlig ikke være en *sudra*, mente han, for *sudraer* er normalt ikke ærlige. Og så blev jeg ligesom grebet af ideen. Så kunne jeg også lave mad til Deiteterne. Jeg var vant til at lave mad til de hengivne og til skolen. Det var faktisk et af mine store ønsker at blive kok, da jeg kom til bevægelsen. Jeg fik også et par gode læremestre i Hare Krishna og Parasara Prabhu, der begge var fra Mauritius. Og jeg husker tydeligt en dag, hvor de sagde til mig: "Vi har ikke tid i dag. Nu tager du over og laver søndagsfesten." "Kan I mene det?" Jamen, det gjorde jeg så, og ved Krishnas nåde fik jeg da også noget stablet på benene.

Der skete jo mange små detaljer, som jeg ikke rigtig ved, hvor mange vi skal have med

af. Men vi kom tilbage til Danmark i 2003, mest fordi vores børn skulle have uddannelse, og vi konkluderede, at det var bedst i Danmark. Det er jo trods alt ens ansvar som *grihastha*, at ens

børn får en uddannelse. Og det er da også gået dem godt. De er i det mindste ikke blevet nonsenshoveder. Men det var ikke så godt for hverken min kones eller mit hengivne liv. Vi prøvede selvfølgelig at holde gang i det. Jeg havde Deiteter, men det tørrede gevaldigt ud, da vi kom tilbage til Danmark. Vi bo-

Sivananda og Gitavali initieres i 1996 af Smita Krishna Swami

ede nogle år på Mors, men blev enige om, at det gik ikke. Så fik vi et sted nord for Randers, der var tættere på Aarhus, så vi kunne komme og være sammen med de hengivne der og få noget selskab og søndagsfester. Jeg tror, det var hveranden weekend på det tidspunkt. Så åbnede Krishnahuset, og der blev søndagsfest hver uge plus programmer. Det gik også fint, indtil det så en dag også desværre måtte lukke. Det var faktisk et udmærket sted, et godt prædikested, synes jeg.

Vi har da også været så heldige, at en del hengivne er kommet hos os. Vi talte med dem om, at vi skulle lave et landsbysamfund i Danmark. Vi arbejdede også på det, men det er jo en vanskelig sag. Det ved vi alle sammen godt. Jeg ved, du havde en ide om, at man kunne starte med at købe et sted i en landsby og så gradvist købe byen op, for der er jo mange sådanne små landsbyer, man simpelthen kan købe op. Det er jo også den plan, nogle hengivne har i Manstrup nu, hvor vi også går og tænker på at involvere os. Vi må se, hvad det udvikler sig til. 🌸

HERREN NRISIMHADEVA - EN MANIFESTATION AF GUDDOMMELIG BESKYTTELSE

Den 4. maj er det Nrsimha Caturdasi, Herren Nrsimhadevas fremkomst.

Herren Nrsimhadeva er en manifestation af Herren Krishna i formen som halvt menneske og halvt løve, som Hans navn angiver det. Nrsimhadeva er også kendt som Herren Narasimha, hvis historie fortælles i bl.a. *Srimad-Bhagavatam* og *Visnu Purana*.

Den historiske beretning om Herren Nrsimhadeva er en af de mest berømte vediske historier. Dæmonkongen Hiranyakasipu havde fået en velsignelse fra Herren Brahma, der gjorde ham immun over for døden fra halvguder, mennesker eller dyr, om natten eller om dagen, indendørs eller udendørs og til vands, på land eller i luften, ligesom han heller ikke kunne dræbes af noget våben eller noget levende eller dødt.

Efter at have fået velsignelsen begyndte Hiranyakasipu med sin tilsyneladende uovervindelig at regere universet med en jernhånd. Men Hiranyakasipus søn Prahlada, der var en stor hengiven af Herren Visnu (Krishna), udfordrede sin fars magt og hævdede, at det kun var Herren Visnu, der var uovervindelig og almægtig. Hiranyakasipu blev rasende og forsøgte gentagne gange at dræbe sin egen søn, men Prahlada overlevede hver gang ved hjælp af Herrens beskyttelse.

Endelig blev Hiranyakasipu så rasende, at han udfordrede Herren Visnu direkte og råbte: "Hvor er din almægtige Visnu nu? Er Han her i denne søjle?" Han hamrede derefter søjlen i stykker med sin næve. Til hans overraskelse og rædsel trådte Herren Nrsimhadeva ud af søjlen og afslørede sin skrækindjagende manifestation.

Herren Nrsimhadeva dræbte Hiranyakasipu på en måde, der omgik alle Brahmas velsignelser. Han dræbte ham hverken dag

eller nat, men i skumringstiden, hverken indendørs eller udendørs, men i døråbningen, hverken på jorden, i vandet eller i luften, men på Sit skød med Sine negle, der hverken var levende eller døde eller noget våben. Og Herren Nrsimhadeva var selvfølgelig heller ikke hverken halvgud, menneske eller dyr.

Historien om Herren Nrsimhadeva symboliserer sejren af guddommelig retfærdighed over ondskab og arrogance. Han repræsenterer også guddommelig beskyttelse af Sine hengivne og rettroende tilbedere.

Nrsimha Caturdasi, der falder på den 14. dag i måneden Vaisakha (normalt i april-maj), er en vigtig festival til ære for Herren Nrsimhadeva. På denne dag tilbeder hengivne Ham og Hans manifestation med blomster, tilberedelse af særlige retter og Nrsimha-kirtana. Nogle steder opføres teaterstykker, der fortæller historien om Hiranyakasipu og Herren Nrsimhadeva. Ligeledes mindes Prahlada, Herren Visnus sande hengivne, der modstod alle de forsøg, hans far gjorde for at få ham til at opgive sin hengivenhed.

Herren Nrsimhadeva er kendt som en beskytter af *dharm*a eller guddommelig orden. Hans manifestation er en repræsentation af, at guddommelig retfærdighed kan komme fra enhver retning, og ingen magt eller styrke kan stå imod den. Det er en påmindelse om, at selv de mest magtfulde og arrogante kan blive besejret af guddommelig retfærdighed, og at Herrens beskyttelse er til rådighed for enhver, der er villig til at forsvare sandheden og retfærdigheden. Hans tilbedelse giver åndelig styrke og mod til at overvinde vanskeligheder og modgang i livet inklusive de indre fjender, alle har i sig. 🌸

INDISKE BRAHMANAER, MAYAVADIER OG ANDRE SAMPRADAYAER

VAISNAVA-ETIKETTE, 14

af Bhakti Caru Swami (Oversat af Jesper Frydenlund)

I dette fjortende afsnit om *vaisnava-etikette* diskuterer Bhakti Caru Swami etiketten i forbindelse med forskellige andre 'spirituelle' grupper.

Dette er sidste og afsluttende afsnit i serien om *vaisnava-etikette*.

1. Når vi har med *smarta-brahmanaer* at gøre, skal vi huske, at de ikke har nogen ægte *parampara*. Derfor er de ikke i stand til at modtage transcendentel viden.
2. En *vaisnava* er mere ophøjet end en *brahmana*.
3. Srila Prabhupadas andet *pranama-mantra* indikerer, at vi bør minimere vores omgang med *mayavadier*.
4. Vi kan vælge at vise vores respekt til *mayavadierne*, men vi må aldrig tage imod deres mad.
5. Således besejrer vi *mayavadierne*:
 - a) Deres forståelse af den Absolutte er ufuldstændig.
 - b) De bruger relative midler i deres søgen efter den Absolutte.
 - c) De forvrænger skrifternes kvintessens.
 - d) Herren Siva kom som Sankaracarya for at forvirre de dæmoniske folk i Kalis tidsalder gennem *mayavadi*-filosofien.
6. Det er bedst ikke at prædike til *mayavadier* eller *smarta-brahmaner*. Men vi bør prædike til de uskyldige, der er blevet påvirket af dem.
7. Der er en mindre forskel mellem ISKCON og andre *Gaudiya-sampradayaer*.
8. Srila Prabhupadas åndelige position er unik. Det er vores særlige held at være relateret til ham.
9. Kaste-*gosvamiernes* opfattelse af disciplinrækkefølge er en fuldstændig misforståelse.
10. Uanset hvor ophøjet en *vaisnavas* position måtte være, viser han altid andre respekt. Jo mere avanceret han er, des mere ydmyg er han. Derfor bør vores omgang med andre *sampradayaer* være meget respektfuld.
11. I vores omgang skal vi være opmærksomme på, at der er forskel på underkastelse, ydmyghed og respekt.
12. Vi bør altid være respektfulde over for andre *sampradayaer* – i det mindste udadtil – for at beskytte Srila Prabhupadas gode navn.
13. Det er godt at kende til forskelle og mangler i andre åndelige fællesskaber.
14. Vi skal altid være opmærksomme på *vrajabasiernes* unikke position og aldrig fornærme dem.

Citater fra Srila Prabhupada

"Swamiji, dine disciple udtaler ikke sanskrit særlig godt. Selv Hare Krishna-*mantraet* siger de nogle gange ukorrekt." Prabhupada: "Ja, det er derfor, vi er kommet her – for at omgås med jer, så I kan lære os det." (*Lilamrta V*, s. 62)

Øvrige sampradayaer

1. Der er tydelige forskelle mellem de fire *sampradayaer* – Sri, Brahma, Rudra, Kumara.
2. Der er en tydelig forskel mellem disse *sampradayaer* og vores.

”For så vidt angår dine spørgsmål, i Indien bliver en *sannyasi* eller en person i den forsagende livsorden altid æret. Selv i denne faldne tilstand i Indien bliver en *sannyasi* æret overalt, og han har ingen problemer med sine levevilkår. Så du har ret i, at en person i den forsagende livsorden bliver æret.” (SP-brev til Alfred Ford den 16. juli 1974)

Vis alle den rette respekt

”Med hensyn til dine spørgsmål om, hvordan man viser *sannyasier* respekt. Tilbyd enhver *sannyasi*, selv en *mayavadi-sannyasi*, din respekt – det kan ikke skade. Som du har observeret, vil vi følge Herren Caitanyas instruktion om at give al respekt til andre med hensyn til deres position, men der er ikke behov for altid at omgås dem alle. Selv om en person er en *vaisnava*, men er uden en god karakter, kan vi vise ham respekt, men vi kan ikke omgås med ham.” (SP-brev til Jayapataka den 30. april 1970)

Engang da Prabhupada gæstede Bhaktivedanta Manor, kom en *mayavadi-sannyasi* på besøg. Srila Prabhupada tog elskværdigt imod ham, og de to diskuterede frem og tilbage. Da manden gik, efterlod han bevidst en stor stak pjecer. Pjecerne indeholdt et lille essay om den monistiske doktrin om, at ”alt er ét”, som trods den direkte betydning af de vediske skrifter og fuldstændigt udelader Herren Krishna som Guddommens Højeste Personlighed. Næste eftermiddag mødtes Prabhupada med de hengivne som sædvanligt. Hans praksis var at modtage en meget stor tallerken med frugt og nødder, tage noget selv og derefter bede en discipel om at udd dele *maha-prasadam* til alle hengivne. Men lige præcis i dag efterlyste

Prabhupada pjecerne. De hengivne var overraskede – ”Hvorfor efterlyser Prabhupada nu disse pjecer?” Da pjecerne blev bragt ind, sagde Srila Prabhupada: ”Uddel en til hver af de hengivne.” De hengivne var forvirrede, da de så *mayavadi*-pjecerne blive uddelt til alle. Så sagde Prabhupada: ”Tag alle en pjece, åbn den og læg den i hånden.” Han tog et par stykker frugt fra den store tallerken, begyndte at spise dem og angav så, at resten skulle fordeles rundt. Han sagde, at de hengivne skulle bruge pjecerne som papirtallerkener. En af de hengivne nævnte senere, at Prabhupada praktiserede *yukta-vairagya* ved denne simple handling. Han havde fundet et nyttigt formål med det ateistiske materiale ved samtidig at håne forfatteren og alligevel engagere ham i hengiven tjeneste. (Srila Prabhupada Nectar 3.30)

Håndtering af mayavadier

Så begyndte den anden *sannyasi* (*mayavadi*) at tale. Med ét kiggede Srila Prabhupada på os og sagde: ”Start *kirtana* med det samme.” Så vi rejste os midt i *sannyasiens* tale og startede *kirtana*. ”Han prædikede upersonlig filosofi, og jeg kunne ikke tolerere det,” sagde Prabhupada. (*Lilamrta* V, 2. 92) 🌸

ER GUD GOD ELLER DÅRLIG?

af Jahnua Dasa

”Eksisterer Gud? Hvordan ser Han ud? Er Han en god eller dårlig person? Hvis Han er god, hvorfor støtter Han da altid onde fyre og giver problemer til gode mennesker?”

Det er klart, at Gud eksisterer. Hvorfor skulle vi eller noget som helst andet ellers eksistere? Der kræves intet andet end ganske almindelig logik og sund fornuft for at fatte, at Gud eksisterer.

Jeg kan forstå, at mennesker kan være imod visse religioner, men helt at fornægte Gud som begreb er tegn på en svækket hjernekapacitet.

”En sund fornufts fortolkning af kendsgerningerne tyder på, at et superintellekt har pillet ved fysikken såvel som ved kemien og biologien, og at der er ingen blinde kræfter, der er værd at tale om, i naturen. De tal, man når frem til gennem beregninger af kendsgerningerne, virker på mig så overvældende, at de stiller denne konklusion hinsides enhver tvivl.” – Dr. Fred Hoyle, astrofysiker

Desuden er Gud ikke god i modsætning til ond. Gud er transcendent, dvs. hævet over godt og ondt. Gud er med andre ord absolut. Det er en misforståelse at tro, at Gud er god, og Satan er ond. Hvis det var tilfældet, ville Gud være underlagt dualitet. Han ville med andre ord være afhængig af ondskab for at være god.

Gud er selvfølgelig fuldstændig uafhængig og hævet over enhver dualitet. Han er derfor absolut god. Hvad Han end gør, er det godt. Han har skabt den materielle verden som et sted, hvor mennesker lider eller nyder i forhold til deres handlinger.

Når et menneske lider som følge af den lidelse, det har påført andre levende væsener, er det derfor en god ting.

Mennesket skaber sin egen skæbne gennem sine egne aktiviteter. Det kaldes *karma*.

Karma er en naturlov, der ligesom andre naturlove virker, hvad enten man tror på dem eller ej.

Eller som der står i Biblen: Som man sår, så høster man. Læg mærke til, at denne udtalelse fra Biblen kun giver mening i forbindelse med reinkarnation. Man høster lige fra fødslen af – man høster en særlig familie, et særligt køn, et særligt udseende, et særligt talent osv. Hvornår skulle man have sået det, hvis ikke i et tidligere liv?

Karma kan således kun forstås ordentligt i forbindelse med reinkarnation.

Når man kender loven om *karma*, et det intet problem at forstå, hvorfor gode mennesker mødes af modgang i dette liv, eller hvorfor onde mennesker mødes af medgang. Det har intet at gøre med Gud. Det er udelukkende ens egen gøren og laden liv efter liv, der forårsager ens lykke og lidelse.

Kort sagt kan det siges, at den lykke eller lidelse, man oplever lige nu, er resultatet af ens forrige handlinger, handlinger helt tilbage fra tidligere liv. Og de handlinger, man udfører lige nu, vil resultere i ens fremtidige lykke og lidelse.

De fleste mennesker foretrækker tryghed og harmoni, men hvis vi ser på verden som helhed, virker det ikke som om, vi er rede til at behandle andre levende væsener, så de oplever en god og tryk tilværelse.

Hvis vi ikke er villige til at behandle vores medskabninger, sådan som vi gerne selv vil behandles, skal vi ikke forvente, at naturen behandler os ordentligt. Hvorfor tror vi, at det kun er mennesker, der skal behandles ordentligt?

”Men dyr skal skam behandles human, før vi slagter dem”.

Ville du selv synes, at det er i orden at blive opdrættet til slagting, hvis du bare får nok

at spise, mens du venter på at blive sendt til slagting?

Det er udelukkende en ateistisk mentalitet, der gør, at folk ikke gider lytte til dem, der fremhæver det syndige i f.eks. at slagte dyr. Det er altid ateister eller folk med en ateistisk

mentalitet (hvad enten de kalder sig kristne, hinduer, buddhister eller muhammedanere), der forsvarer deres ret til at udføre masseslagting på andre levende væsener.

Hvis man kender loven om *karma*, ved man, at de lidelser, vi påfører andre levende væsener, vil komme tilbage til os selv, og ens respekt for andre levende væsener vil øges markant.

Det spiller ingen rolle, om man kan huske sit tidligere liv. Hvis vi ved, at vores lidelse nu er et resultat af noget lort, vi lavede i forrige liv, kan vi begynde at handle på en sådan måde, at det ikke vil afstedkomme de samme lidelser gang på gang.

Hvis man ikke kender til den karmiske lovmæssighed, vil man bare være et hjælpeløst offer for reaktionerne på sine egne handlinger. Alverdens ønsketænkning eller gode hensigter vil ikke kunne hjælpe én.

Karma har intet at gøre med, hvad folk tror på. Det er udelukkende et spørgsmål om, hvordan man handler. Om man tror nok så meget på Jesus eller Allah, vil man alligevel blive tvunget til at lide for alle de dyr, man har slagtet eller spist, og man vil blive født igen og igen, indtil man har lært lektien.

Karma er fuldstændig ligeglad med, hvad vi tror på. *Karma* betyder blot handling, og hvis

man handler mod naturens orden, vil man blive straffet af naturen, ligegyldigt hvad man kalder sig, eller hvor meget eller hvor lidt man tror på Gud.

Naturen er således helt ligeglad med vores individuelle opfattelser af, hvad det vil sige at opføre sig ordentligt. Hun giver bare én reaktionerne på ens handlinger, hvadenten de er gode eller dårlige.

Hvis det ikke er sådan, hvorfor lider eller nyder folk så forskelligt? Hvorfor fødes folk under helt forskellige omstændigheder? Er det hele bare tilfældighedernes spil?

Hvis det hele er tilfældigt, har vi absolut ingen indflydelse på vores skæbne, men hvis *karma* er et faktum, kan vi begynde at få indflydelse på vores egen skæbne, for så kan vi begynde at handle på en måde, der vil maksimere vores lykke og minimere vore lidelse.

I det moderne samfund har folk glemt denne videnskab. Og derfor går verden ad helvede til.

Krishna siger:

"Hvis du bliver bevidst om Mig, vil du gennem Min nåde overvinde alle de forhindringer, der er forbundet med betinget liv. Hvis du derimod ikke arbejder i en sådan bevidsthed, men handler gennem det falske ego uden at lytte til Mig, vil du blive fortabt." (Bg. 18.58) 🌸

INTERVIEW MED RAMA BHADRA PRIYA

af Anton Gottlieb

Jeg befinder mig på sydsiden af Indiens økonomiske hovedstad, Mumbai, et prominent kvarter med mange højhuse, der står i stor kontrast til Mumbais mange slumkvarterer.

Klokken er halv fem om morgenen. Lyset fra de store lysekroner dæmpes. Foran alterets lukkede gardiner pibler vandet op fra et lille springvand. Tempelrummet er som definitionen på ren godhed. Lyden fra en konkylie fylder rummet mellem de gulddekorede vægge. Gardinerne bliver trukket fra og afslører de smukke Deiteter, Sri-Sri Radha-Gopinatha. Som taget direkte ud af den åndelige verden står De omringede af planter og dyr badet i et behageligt blåt lys.

Efter en vellykket morgenceremoni med bønner, *mantra*-meditation og foredrag serveres en syv retters menu. En af *brahmacarierne* serverer mig et brandvarmt fladbrød direkte fra *chapati*-maskinen, der spytter fladbrød ud i stribevis. Det er et dynamisk tempel med mange hundrede munde at mætte til hvert måltid. Alting skal superoptimeres for at leve op til den høje standard. Om aftenen bliver templet lejet til et bryllup, så imens vi spiser, bliver loftet dekoreret med hvide og orange silkeduge.

På blot få timer får templets forgård et helt anderledes udseende. Der foregår utroligt mange forskellige aktiviteter på én gang, hvilket afføder en ubegrænset mængde af tjeneste i templet. Mange indiske hengivne, nogle i *dhotier*, andre i civilt, knokler i døgn-drift for at superoptimere templet. Det er ikke for sjov, at Chowpatty-templet bliver anset for et af de mest succesfulde i Indien. Der er et enormt fællesskab bag templet. Et fællesskab, hvis popularitet er stigende. Folk ofrer mange ressourcer for at deltage i morgenprogrammerne og de ekstatiske *kirtanaer* og smage indisk *prasadam* i topklasse.

Alle er meget nysgerrige efter at høre, hvor jeg kommer fra. Endnu flere er ivrige efter at få taget et billede med en hengiven fra Vesten. Det er ikke hver dag, de ser en hvid mand, og det er slet ikke hver dag, at de ser en hvid mand iført *dhoti* og *tilaka*.

Jeg falder hurtigt i dyb filosofisk snak med en af *brahmacarierne*. Han er meget høflig. Til trods for at han har praktiseret åndeligt liv i ti gange så mange år som jeg, udtrykker han ikke den mindste arrogance eller overlegenhed. Jeg spørger ham, om jeg må lave et interview til det danske Hare Krishna-blad. Han bliver lidt forlegen, men indvilliger ydmygt. Vi finder et afsides sted. Det minder lidt om en militærlejr. Der er hængekøjer, bøger og myggenet overalt. *Asramaen* er nærmest ligesom en labyrint, og helt bagerst i labyrinten sætter vi os i et bibliotek. Det er blevet banket op med brædder under taget og minder om noget fra en film.

Jeg starter diktafonen på min telefon og begynder at stille ham spørgsmål.

Anton: Fortæl lidt om dig selv. Hvad er du for en person?

Rama Bhadra Priya: Jeg hedder Rama Bhadra Priya Dasa. Jeg kommer fra Sydin-dien. Mere specifikt fra Karnataka. Jeg blev født og gik i skole i byen Belgaum.

A: Hvad er din forbindelse til Chowpatty-templet?

R: ISKON Belgaum er en slags udvidelse af Chowpatty-templet. I første omgang udvidede Chowpattys prædiken sig langsomt og nåede til Belgaum. I dag har vi et fuldgældigt ISKCON-center og -tempel. For 30 år siden tog hengivne fra Chowpatty rundt i hele Maharashtra og endda til Karnataka og Goa. Så på denne måde er vi tilknyttede Chowpatty.

A: Hvordan startede dit liv som Hare Krishna-munk?

R: Jeg tror ikke, det var noget valg. Det kom ligesom til mig. Da jeg var civilingeniør, havde jeg visse spørgsmål til livet. Min mor var en from kvinde. Somme tider tog vi til åndelige foredrag med hellige personer. Jeg lyttede til, hvad der blev sagt, men jeg var aldrig rigtig tilfreds med den filosofi, de præsenterede. Jeg søgte mere specifikke svar på mine spørgsmål.

Bagved min hjemby var der en skov. Den var ligesom et militært område. Det var en stor skov med nogle områder med blomster og planter. Her plejede jeg at gå og overveje mit liv og tænke over livets store spørgsmål. En af mine naboer, en ældre herre, havde en god kone og en 3-årig datter. Konen syntes godt om mig og kom altid for at se mig. En dag, da jeg kom hjem fra mit studie, fik jeg at vide, at manden var død i en ulykke. Jeg var chokeret. Jeg så

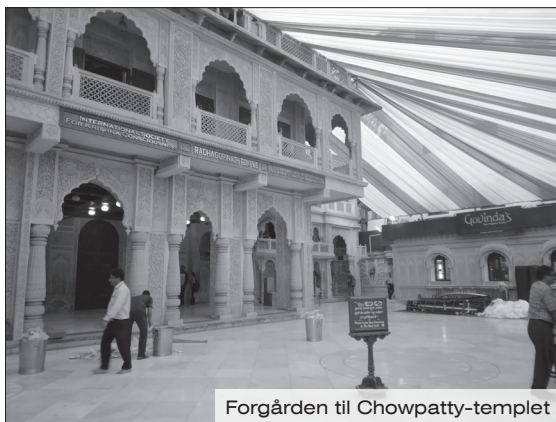
ham som en åndelig vejleder i mit liv. Han var involveret i en alvorlig ulykke. Jeg gik ind i deres hus og så hans livløse krop. Om aftenen tog jeg datteren med ud at gå en tur. Hun forstod ikke rigtig, hvad der var sket. Hun var sikker på, at han ville vågne igen. Næste dag blev kroppen kremeret, og hun så aldrig sin far igen. Jeg så, at hun havde en sten i haven. Her ofrede hun blomster og bad om at få sin far igen.

Hvad der fascinerede mig, var, hvordan dette barn kunne forstå, at Gud findes.

Jeg havde et par kammerater, jeg plejede at diskutere filosofi med. Jeg plejede også at besøge ISKCON-templet sammen med dem. En af kammeraternes storebror havde et eksemplar af *Bhagavad-gita*, og han kunne godt lide at diskutere filosofien.

Tempelrummet i Chowpatty

Forgården til Chowpatty-templet

Jeg arbejdede på det tidspunkt for et firma og var vendt tilbage til Belgaum. Han fortalte mig, der var en helgen (*sadhu*), der var kommet for at give foredrag i templet. Det var en amerikansk *swami*. Jeg tænkte straks: "En amerikansk *swami*?" Men jeg endte med at tage med. Det var et foredrag om Ratha Yatra af HH Radhanatha Swami Maharaja. Jeg læste mange bøger om spiritualitet og besøgte forskellige spirituelle centre. Men det her foredrag kunne jeg ikke glemme.

A: Hvad er kvalifikationererne for at

blive *brahmacari* i Indien?

R: HH Bhakti Rasamrita Swami Maharaja var tempelpræsident dengang. Det var anden gang, jeg kom på besøg fra Belgaum. Jeg kom for at høre denne *sadhu* tale på et kollegie. Jeg tog med ham tilbage til templet og stillede ham nogle spørgsmål. Og så besluttede jeg mig for at tilslutte mig de hengivne munke. Jeg tog hjem, og jeg ringede til ham. Jeg spurgte, om jeg kunne blive en del af templet.

Han svarede, at det kunne jeg godt. I bund og grund var der ingen kvalifikationer dengang. I dag er det meget anderledes. Som minimum skal man være tilsluttet en ungdomsgruppe for at blive *brahmacari*. Man skal også helst have en universitetsuddannelse og arbejds erfaring.

A: Hvordan reagerede din familie, da du blev *brahmacari*?

R: Så vidt jeg husker fra min barndom, var jeg lidt af en enspænder. Jeg havde ikke meget at gøre med hverken min far eller min mor. Jeg var heller ikke så knyttet til dem. Jeg var lidt i min egen verden. Det var faktisk min tante, der plejede at tage sig af mig. Hun gav mig mad og tog sig af mig. Så jeg var ikke så tilknyttet ydre omstændigheder. Altid en slags enspænder. Engang fortalte jeg min far, at jeg ville forsøge mig som munk. Han sagde ikke så meget. Men alligevel var han ret chokeret, da jeg pakkede mine ting og flyttede til *asramaen*.

Min mor var ret påvirket af situationen. Hun kom jævnlige og bad mig om at komme hjem. Hun begyndte langsomt at deltage i *yatraen*, men for det meste med intentionen af få mig med hjem igen og få mig gift. Situationen ændrede sig, og jeg tog på rejsende bogdistribution i tre måneder. På den måde havde hun ikke muligheden for at få indflydelse på mit valg.

A: Hvordan er forbindelsen til din familie i dag?

R: I dag er forbindelsen langt bedre og meget dybere. Meget bedre end i min barndom i hvert fald. Min mor forlod denne verden for næsten ti år siden. Min far gik bort sidste år. Efter jeg tilsluttede mig templet, blev jeg langt mere moden igennem åndeligt liv. Således blev det nemmere for dem at acceptere mig. Jeg plejede at tage dem med på pilgrimsrejse til hellige steder som Mayapur osv.

Størstedelen af min tid som *brahmacari* har jeg brugt fra 2003 til 2013 i Bangalore med at gøre tjeneste. Jeg arbejdede med retssager. Så når jeg kom tilbage til Belgaum, besøgte jeg altid min familie. Det styrkede virkelig

vores forhold.

A: Hvad tror du, forskellen er på at praktisere Krishnabevidsthed i Danmark og i Indien?

R: Jeg tror, der er stor forskel. På trods af teknologi, smartphones og internettet er kulturen bevaret i Indien. Kulturen degraderes langsomt, men den er her stadig, og den åndelige atmosfære er her stadig. Det er mere kraftfuldt at praktisere Krishnabevidsthed i Indien. Munkelivet er utrolig gavnlige i Indien. Man kan godt praktisere i Vesten, men, med al respekt, så er der visse udfordringer. Sammenlignet er det bare mere kraftfuldt i Indien.

A: Hvad er din primære tjeneste i Krishnabevidsthed?

R: Jeg havde faktisk aldrig troet, af det her ville blive min tjeneste. Jeg havde troet, at jeg skulle forblive i templet. Bare praktisere åndeligt liv og udføre simpel tjeneste. Men inden for få måneder blev jeg overleveret en stor mængde jurasager. Jeg fik at vide, at jeg skulle have med de offentlige myndigheder at gøre. Jeg fik at vide, at jeg skulle skaffe tilladelsen til at købe en stor grund til et landbrugsprojekt. Dette var min primære tjeneste. Jeg var sammenlagt kun på bogdistribution i tre måneder. Efter det havde jeg med de offentlige myndigheder at gøre i to år. Det var også juridisk tjeneste, men havde ikke så meget med retssager at gøre. Fra 2005 til 2014 behandlede jeg sager i forbindelse med ISKCON i Bangalore. Jeg gik i retten og til advokater. Jeg assisterede Devamrita Prabhu. Han står for retssager i ISKCON Indien. Efter en stor sag var mit helbred meget dårligt. Jeg fik tuberkulose, så jeg tog til Bhaktivedanta-hospitalet i Mumbai. Her genvandt jeg mit helbred og vendte hjem til Belgaum.

Jeg har altid haft en stor interesse i *Bhagavad-gita*. Jeg studerede mest for mig selv, men færdiggjorde *bhakti-sastri* i 2010. I 2014 – 2015 begyndte jeg at organisere og undervise *bhakti-sastri*-kurser.

I 2015 til 2021 behandlede jeg retssager samtidig med, at jeg underviste. Efter at have afsluttet alle retssager i 2021 følte jeg, at jeg

trængte til en pause for at kunne undervise og studere mere. Så siden 2021 har jeg undervist i *bhakti-sastri*-kurser. Jeg har også undervist i andre kurser fra andre *acaryaer*. Jeg prøver at dykke dybere ned i *Srimad-Bhagavatam* og *Bhagavad-gita*. Jeg studerer også lidt sanskrit.

A: Har du en yndlingsaktivitet inden for åndeligt liv?

R: For nyligt lavede jeg et kursus i *japa*-meditation om, hvordan man reciterer uden forseelser. *Nama aparadha*. Jeg er kommet frem til, at hvis vi reciterer med fuld opmærksomhed, er vi mere tilbøjelige til at opnå smag for det hellige navn. *Nama ruci*. Og så kan vi gøre tjeneste til det hellige navn. *Nama seva*. *Nama seva* betyder at prædike og udbrede det hellige navn. Prædiken vil ske helt automatisk, når man selv har fået smagen. Det vil også føre til naturlig forståelse af skrifterne. Det, synes jeg, er det allervigtigste. *Nama ruci jiva daya sarva dharmasa*.

A: Hvad er din bedste eller vildeste oplevelse i ISKCON?

R: Jeg var alene, og jeg var syg. Jeg var bogstavelig talt så syg, at jeg lå på en måtte på gulvet i 20 dage. Når jeg skulle på toiletet, måtte jeg kravle på gulvet. Vores hovedkok var syg, så jeg kunne heller ikke rigtig få noget ordenligt at spise.

Jeg havde stadig juridisk arbejde, der skulle ordnes midt på dagen. Så når jeg kom tilbage fra min tjeneste, måtte jeg sige mine runder sent om aftenen. Det var virkelig en kamp. Jeg vidste virkelig ikke, hvad jeg skulle stille op. En dag kom jeg en lille smule tidligt op. Jeg var ret inspireret. Så jeg tænkte ved mig selv, lad mig tage til templet og recitere mine runder. Jeg kunne høre, at der var *Bhagavatam*-klasse, og jeg satte mig for at lytte. Nrsimha Ananda Prabhu gav klassen. Jeg kunne praktisk taget ikke sidde op. Min bevidsthed var så sløret, at jeg ikke kunne lytte ordentligt. Men jeg var til stede i min daværende tilstand og forsøgte at fokusere på klassen.

I klassen fortalte han en historie om, hvordan Krishna tager Sig af Sine hengivne. I historien er

der to hengivne, der vandrer på en strand. De efterlader to sæt fodspor i sandet, men pludselig er der kun et sæt fodspor tilbage, for Krishna bærer den ene hengivne. Når hengivne virkelig er i knibe, bærer Krishna dem. Lige da jeg hørte dette, blev jeg klar i min bevidsthed, og pludselig havde jeg masser af energi.

Jeg talte med Nrsimha Ananda Prabhu, og han var på vej til Mysore. På mystisk vis blev jeg inspireret, og jeg endte med at rejse med ham.

En anden gang var mine ben fyldte med pus fra et slem t udslæt. Jeg var nødt til at skifte *dhoti* tre gange om dagen. Jeg var på vej i retten og kunne virkelig ikke holde det ud længere. Jeg tog hen til templet for at bede. Bagefter tog jeg hen til en *asrama*. Der fik jeg fat i et eksemplar af *Back to Godhead Magazine*. Her var der en artikel, hvor Srila Prabhupada bliver spurgt om, hvorfor hengivne til tider går igennem store lidelser. Prabhupadas svar slog mig virkelig. Han svarede, at i materielt liv lider folk fra deres tidligere *karma*. De praktiserer ikke åndeligt liv. Derfor vil deres lidelse fortsætte liv efter liv. Men en hengiven finder trøst i Krishna, for hans lidelse stopper efter dette liv. Han bør derfor tolerere lidelsen og finde trøst i Krishna. Prabhupadas udsagn var vældig inspirerende og holdt mig kørende på trods af mit dårlige helbred. Jeg indså, at selv om hengivne er ved dårligt helbred, kan det være en velsignelse. Hvis de ikke led, ville de være tilbøjelige til at nyde sanserne og gå glip af at blive renset.

Nogle år efter, da jeg var ved godt helbred, kunne jeg se, at jeg var mere sårbar over for *mayas* illusoriske energi, eftersom det var lettere at nyde sanserne. Da jeg kæmpede med mit helbred, var det lettere at tage beskyttelse hos Herren.

A: Hvis du var på en øde ø, hvilke tre ting ville du tage med?

R: Jeg har aldrig oplevet så ekstrem en situation. Men hvis det skete, ville jeg medbringe min bedekæde, noget vand og som den tredje ting noget frugt. Vand og frugt, så jeg kunne recitere Hare Krishna længe nok til at huske på Krishna og vende hjem til den

TIDLØSE BESIDDELSER

af Svayam Bhagavan Kesava Swami - Oversat af Jesper Frydenlund

At spare på skillingen og lade daleren rulle – det er helt afgjort mig. Jeg er sådan en, der køber de billigste varer og så ender med at punge det dobbelte ud senere for at udskifte dem. Uanset om det er sko, elartikler, tøj eller biler, synes de fleste ting, jeg køber, at gå i stykker, drille eller bare falde fra hinanden.

Én erhvervelse, som imidlertid modstod tidens tand, er *Bhagavad-gitas* visdom. I tyve års studier har den ikke svigtet mig én eneste gang. Nogle gange tvivler folk på brugbarheden af gammel visdom. *Er sproget forståeligt? Forbliver begreberne relevante? Er anbefalingerne stadig praktiske?* Den lysende og krystalklare *Bhagavad-gita* skinner klart igennem hver eneste gang.

I sidste uge bad en ven om nogle indsigter fra de gamle skrifter vedrørende stresshåndtering. *Bhagavad-gita* kom til undsætning igen. Efter hurtigt at skimme nogle sanskritvers blev der åbenbaret tre almindelige årsager til, at vores bevidsthed ændrer retning mod denne ubehagelige følelsesmæssige tilstand:

Regulering – *Bhagavad-gitas* indsigte (kapitel 6, vers 17) åbenbarer, at regulerede vaner i forhold til at spise, sove, arbejde og rekreation modvirker al fysisk og psykisk smerte. En ubalanceret livsstil afholder os fra at kende vores grænser og trækker os ind på et farligt område, hvor vi ikke kan navigere. At presse sig selv ud over sin tryghedszone og vove sig ud i det ukendte er beundringsværdigt, men for megen uregelmæssighed vil til at starte

med ”bøje” og til sidst ende med at ”knække”. Vær dynamisk og vovet, men bevar din balance og styrke gennem regulering.

Forventning – *Bhagavad-gitas* indsigte (kapitel 2, vers 47) minder os om at udføre vores pligt, men samtidig forblive adskilt fra resultaterne. Når alt kommer til alt, er det ikke os, der bestemmer. Når vi formulerer ambitiøse håb om, hvad vi vil opnå, og hvordan vi vil gøre fremskridt, bærer vi en forventningsbyrde, der er uholdbar. Det er prisværdigt at have planer og mål, og det er sundt at anstrenge sig ihærdigt for at nå dem, men når vi har prøvet vores bedste, er vi nødt til at træde tilbage, koble fra og forblive adskilte fra resten af processen. Når ”planer” bliver til ”forventninger”, lægger man fundamentet til lidelse.

Konkurrence – *Bhagavad-gitas* indsigte (kapitel 3, vers 35) leder os til at udføre vores egen *dharma* (indre kald) i stedet for en andens. At være os selv er mere produktivt, glædeligt og bæredygtigt. Desværre har vi en tendens til at måle vores værd ved at sammenligne os med andre. Vi glemmer, at vi er på vores egen vej med vores egne forhindringer og vores eget unikke kald. Sammenligninger forplumrer vores originale tænkning og blokerer for vores eget bidrag. Som Albert Einstein sagde: ”Alle er genier, men hvis man dømmes en fisk ud fra dens evne til at klatre i et træ, vil den leve hele sit liv i troen, at den er dum.”

At overvinde stress er derfor ret simpelt: sørg for at regulere, tilpas dine forventninger og drop konkurrencen. Nogle gange kan det betale sig at se tilbage for at kunne se fremad. 🌸

KRISHNAS FORBANDELSE OG VELSIGNELSE

Engang forklædte Sri Krishna og Narada Muni sig som vismænd på Jorden og kom til en rig mands dør for at tigge almisser. Den rige mand kom ud og så de to vismænd stå der. Sri Krishna sagde til ham: "Giv os venligst noget at spise."

Den rige mand svarede vredt: "Skammer I jer ikke begge to? Hvorfor kan I ikke tjene penge ærligt? Forsvind. Find et hotel og tig om mad der."

Da Narada hørte dette, sagde han til Sri Krishna: "Denne person er respektløs over for Dig og Din hengivne, men alligevel er han så velhavende og lykkelig. Han burde forbandes."

Sri Krishna svarede, at så ville Han velsigne manden til at forøge sin rigdom. Narada undrede sig, men sagde ikke noget.

De gik videre og kom snart til en lille hytte, hvor der boede en fattig gammel dame, der var Krishnas hengivne. Så snart Krishna bad om almisser, kom den gamle dame ud med stor glæde og bød dem velkommen indenfor i sin hytte. Hun gav dem begge et glas mælk og sagde: "Tag venligst imod det. Jeg har intet andet at tilbyde."

De accepterede det begge med kærlighed. Da de gik videre, sagde Narada til Krishna: "Se, hvordan denne gamle kone tilbeder Dig og i dag gav almisse til os. Velsign hende venligst med noget godt."

Krishna svarede så: "Må hendes ko dø med det samme."

Narada blev forvirret over dette og sagde til Krishna: "Hvorfor nu det? Hendes ko er hendes eneste ejendom og alt, hun har at leve af, og alligevel forbander du koen til at dø."

Sri Krishna svarede: "Denne gamle dame er Min store hengivne og tilbeder Mig hele tiden. Hun skal dø om nogle få dage, og hvis

hendes ko lever, vil hun være bekymret for koen og dens sikkerhed, og hvem vil tage sig af den, og hvad nu, hvis koen ender hos en slagter. Derfor er det bedre, at koen dør nu, så hun ikke tænker på den, men på Mig, når hun selv dør. På den måde kommer hun tilbage til Mig i stedet for at blive født som en ko, hvilket hun vil blive, hvis koen stadig lever.

På den anden side velsignede Jeg den rige mand til at

øge sin rigdom, så han på dødstidspunktet kun tænker på sine penge. Således vil han i sit næste liv komme tilbage som en slange, der lever under pengeskabet i det hus, hvor han bor nu." 🌸

KALENDER (fortsat)

Torsdag	15.6	Bryd fasten mellem 4:25–5:04
Søndag	18.6	Sri Gadadhara Panditas bortgang Sri Bhaktivinoda Thakuras bortgang
Mandag	19.6	Gundica Marjana
Tirsdag	20.6	Ratha Yatra Sri Svarupa Damodara Gosvamis bortgang Sri Sivananda Senas bortgang
Lørdag	24.6	Hera Pancami (fire dage efter Ratha Yatra) Sri Vakresvara Panditas bortgang
Onsdag	28.6	Ratha Yatra retur (8 efter Ratha Yatra)
Torsdag	29.6	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Sayana Ekadasi)
Fredag	30.6	Bryd fasten mellem 4:52–10:18
Mandag	3.7	Guru (Vyasa) Purnima Sri Sanatana Gosvamis bortgang Caturmasya begynder (faste fra bladgrønt i én måned)
Fredag	7.7	Sri Gopala Bhatta Gosvamis bortgang
Mandag	10.7	Sri Lokanatha Gosvamis bortgang
Tirsdag	11.7	ISKCON's stiftelse i New York
Torsdag	13.7	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Kamika Ekadasi)
Fredag	14.7	Bryd fasten mellem 4:44–10:24

PARATHA

MADLAVNINGSLEKTION 6

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Christopher Thuesen)

Fra Back to Godhead 27-02 1993.

Den gamle og den nye bydel i Delhi er to vidt forskellige verdener. Den gamle bydels labyrintiske netværk af smalle gader og stræder tillader som oftest kun fodgængerfærdsel, hvilket står i skarp kontrast til den nye bydels rummelige boulevarder, slotte og slotshaver bag slotsmure. Det var i Chippiwada i den sprudlende gamle bydels Chandni Chowk-kvarter, at Srila Prabhupada havde sit domicil, trykte bøger og fortalte om Krishna sent i halvtredserne til tidligt i tresserne.

Jeg besøgte Delhi for første gang i 1970 og mødte nogle af de folk, som Srila Prabhupada havde omgåedes med år forinden. En af de mest hjælpsomme og fascinerende personligheder var fru Joshi, en hengiven med forbindelser til Vrindavanas berømte Sri-Sri Radha-Ramana-tempel. Denne venlige og intelligente dame blev ikke kun min gode veninde, der fik mig til hægterne igen efter min første alvorlige omgang dysenteri, men hun var også et sandt skatkammer af historier om Srila Prabhupada og hans mange hjembesøg hos hende.

Fru Joshi var et inspirerende eksempel på åndelig standard i køkkenet. Hun besad dyb hengivenhed til Krishna, og hendes mavefornømmelser, kundskab og erfaring gav sig til kende i hendes anretninger. Fru Joshi skabte magi i køkkenet med sine kyndige hænder.

Hvilket leder mig til hendes grillstegte brød ved navn *paratha*, der er temaet for denne madlavningslektion. Selv om de ikke er lige så allestedsnærværende som de grillbakte *chapati*-fladbrød, er de et populært tilbehør til alt lige fra madpakker til natmad. Brødene laves af dej tilført ghee og vand, og i deres

mest simple form bliver de rullet ud, penslet med ghee, foldet, vendt og rullet ud igen. Når de lægges på en grill med varm olie, fyldes lagene af dej med damp, blæser op og begynder at flage i en buttedejslignende struktur. *Parathaer* kan også være fyldte som regel med kartoffelmos, grønne ærter med mynte, grøntsager eller radisestrimler (eksempelvis japanræddike).

Mens jeg var i Chippiwada, smagte jeg en række radise-*parathaer* fra forskellige kokke, men fru Joshis var klart de bedste. Samme opskrift, hun anvendte, er at finde i kogebogen *Lord Krishna's Cuisine*. Sommetider havde hun fornøjelsen af at servere dem til en veltilfreds Srila Prabhupada.

Under en af mine første indkøbsture i Chandni Chowks berømte bazaar førte fru Joshi mig til min store overraskelse til en gade ved navn Paratha Gully. Bag snesevis af bål på kul fristede kokke de forbipasserende med et utal af variationer af liffligt duftende fladbrød. Utvivlsomt har Paratha Gully eksisteret i mange Herrens år og vil, medmindre der

sker en katastrofe, fortsætte med at eksistere i lang tid endnu.

Hvis du følger klasserne i denne klumme, er det tid til at smøge ærmerne op og lære at lave samt tilberede *paratha*-dej (jævnfør side 119-136 i *Lord Krishna's Cuisine*). Hvis du ikke har adgang til en indisk købmand, der sælger *chapati*-mel, så køb fuldkornshvedemel og bland det med sigtet mel. Tilbered først enkle foldede *parathaer*, og bagefter kan du eksperimentere med to eller tre fyldte varianter.

Hvis du kunne tænke dig at smage en nemt tilberedt *paratha* i stil med fru Joshis, så giv dig i kast med følgende opskrift.

Hurtig radise-paratha

(6 portioner)

Dette er en simpel, utraditionel måde at tilberede *parathaer* på og giver en god fornemmelse af, hvordan en traditionelt tilberedt *paratha* smager. Jeg håber, du vil lade dig inspirere til at tilberede nogle af *paratha*-opskrifterne, der er at finde i kogebogen *Lord Krishna's Cuisine*.

- 2 dl finskåret radise/ræddike, tørpresset
- ¼ tsk. knuste chiliflager
- 1 tsk. stødt korianderfrø
- 2 spsk. hakket frisk koriander
- 1 dl fintrevet ost med mikrobiel osteløbe (valgfrit)
- salt og friskkværnet peber
- 12 halvtilberedte *capatier*
- Smør eller vegetabilsk olie

Chapati

6 dl økologisk fuldkornsmel eller 3,5 dl økologisk fuldkornssigtemel blandet med 2 dl hvedemel

- ¼ tsk. salt (valgfrit)
- 1,5 dl varmt vand (eller efter behov)

fuldkornssigtemel til at modvirke, at dejen klistrer fast

Hæld de tørre ingredienser til *chapati* i en stor skål og bland sammen. Tilsæt 1,5 dl vand,

først i en jævn strøm, derefter i dryp, indtil en grov dejmasse formes. Ælt i omtrent 5 minutter, indtil dejen er silkeblød. Tilsæt ekstra mel eller vand om nødvendigt. Form dejen til en glat kugle, tildæk den og sæt den til side i en halv til to timer ved stuetemperatur.

Ælt dejen kortvarigt, del den i tolv glatte kugler og dæk dem til med et fugtigt viskestykke. Varm en stegeplade over lavt blus i flere minutter. Pres en dejkugle flad og vend begge sider i mel, og rul den ud til en tynd cirkel, lige over 15 cm i diameter. Når du ruller ud, så brug kun lige akkurat nok mel til, at dejen ikke klistrer fast til rulleoverfladen.

Halvt glid, halv klask dejen på stegepladen. Hvis der opstår ujævnheder, så vent med at presse dem ud, til bunden af *chapatien* er blevet fast. Steg i 1 til 2 minutter, indtil toppen af *chapatien* lysner og bobler let. Vend *chapatien* og steg i yderligere ½ til 1 minut. Sæt til side. Gentag processen med resten af *chapatierne* (sædvanligvis tilberedes *chapatier* over direkte ild, efter de tages af stegepladen, men det trin springer vi over for nu. Vi vil færdigtilberede dem, når vi når til *paratha*-opskriften nedenunder).

Paratha:

Kom radiser, chiliflager, korianderfrø, koriander og ost i en skål. Drys med en knivspids salt og peber og miks grundigt.

Placer *chapatierne* på en arbejdsflade og pensl dem grundigt med vand. Fordel radiseblandingen jævnt over 6 af *chapatierne*. Placer en *chapati* over hver af *chapatierne* med fyld på og pres dem sammen og sørg for at hæfte kanterne sammen.

Forvarm en stegeplade over middelvarme og pensl et lag af smør eller vegetabilsk olie på. Løft nænsomt en fyldt *chapati* og læg den på stegepladen. Steg den i omtrent halvandet minut på hver side, indtil den bliver gyldenbrun (osten hjælper med at binde fyldet sammen og forhindrer det i at sive ud af *parathaen*. Vær ekstra forsigtig, hvis du ikke anvender ost).

Ofres til Krishna varme fra blus. 🌸

BREVKASSE: JEG FØLER MIG OGSÅ SKYLDIG OVER AT SLÅ PLANTER IHJEL

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svarer Sankarsana Prabhu på et spørgsmål om mord på planter.

SPØRGSMÅL: *Jeg forstår, at den Højeste findes i hver eneste del og partikel af alt, der eksisterer, og at vi skal leve et mere mere venligt og medfølende liv med respekt for alle. Men for at fortsætte med livet spiser vi mad og bruger ting, der er lavet ved at tage livet fra planter, korn, frugter, grønsager, urter, dyr osv. Jeg er vegetar, men alligevel føles det ikke rigtigt at tage planters liv. Jeg kan ikke se forskel på dyr og planter, da livskraften er uforlignelig! Ved alt, som jeg spiser og bruger i mit daglige liv – selv når det indtages som Guds prasada – føler min samvittighed sig skyldig. Kan du venligst gøre noget for at oplyse mig?*

SVAR: Det glæder mig rigtigt meget, at du forstår, at det også er forkert at tage planters liv, ligesom det er forkert at tage dyrs liv for at tilfredsstille sin tunge. De vediske skrifter oplyser os om den guddommelige gnist, den levende sjæl, der er der i alt levende. Vi bliver gjort ansvarlige for mord, uanset om vi slår en velstående mand eller et fattiglem ihjel. Vi er ansvarlige for mord, uanset om vi spiser en plante eller et dyr. Så hvad skal vi gøre? Krishna, vores kærlige Far, har givet os et system til opretholdelse af vores kropslige eksistens, så vi ikke bliver inficeret af synd. Hvis vi holder os til at spise mad fra kategorierne frugter, grønsager, mælkeprodukter og korn og ofrer dem til Ham (Herren Krishna), før vi spiser, befrier dette os for den karmiske reaktion på at slå grønsagerne ihjel.

Ikke blot det. Når en grønsag opgiver sit liv ved at blive ofret til Krishna, bliver den velsignet med en hurtigere opstigen på evolutionsstigen til de menneskelige arter. Vi kan dog ikke overføre den samme logik til kød,

fisk eller æg, for Krishna forbyder os at spise sådanne såkaldte fødeemner. Men så længe vi begrænser os til frugter, grønsager, mælkeprodukter og korn og altid først ofrer dem til Krishna, før vi spiser dem, bliver vi ikke blot syndfrie igennem en sådan spisen, men en sådan spisen befrier os også fra de karmiske reaktioner fra millioner af tidligere liv. Når mad ofres til Krishna, forvandles det fra materie til ånd. Det bliver et helligt sakramente, og en sådan spisen renser vores hjerter fra uvidenhed og lidelse. En sådan ofret mad kaldes "prasadam", der betyder nåde.

Hvis vi ikke ofrer vores mad til Krishna, bør vi føle os skyldige. Hvorfor? Fordi Han har givet os alle vores madvarer, og fordi Han er vores værelseskammerat. Han lever sammen med os hvert eneste øjeblik. Siden Han er den, der forsyner os, og siden Han lever sammen med os, hvordan kan vi da være så utaknemmelige ikke at bede Ham spise først, når vi tager del i et måltid? Det bedste er at have et alter derhjemme med et billede af Krishna. Når som helst du spiser, skal du så altid tilberede en særlig tallerken til Krishna med alle retterne fra måltidet på den. Stil den foran Ham. Buk dig ned. Reciter Hare Krishna. Indbyd Ham til at acceptere din ofring. Giv ham nogle minutter til at nyde måltidet i fred og ro. Derefter kan du overføre det, der var på tallerkenen, tilbage til gryderne eller direkte på din egen tallerken. Alt anses nu for at være ofret til Krishna, selv det, der var tilbage i gryderne. Du kan aldrig ofre noget to gange til Krishna. Men du kan gemme ofret mad i køleskabet til at blive varmet op igen og spist senere. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08

www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Torsdag 4.5: Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst. Festprogram fra kl. 17. Gæstetaler: Tapasa Prabhu. **Søndag 7.5:** Festprogram for Nrsimha Caturdasi. Gæstetaler: Ciranjiva Prabhu. **7.-12. juni:** Besøg af Svayam Bhagavan Keshava Maharaja. **Søndag 18.6** Srila Bhaktivinoda Thakuras bortgang. Fest fra kl. 15. **Lørdag 1.7** Ratha Yatra i København. Afgang fra Mehl-dalsgade kl. 13. Særlig gæst: Trivikrama Swami.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk

Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk

Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk

info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Program i tempel hver lørdag fra 17-19 og søndag fra 13-16.

Se Facebook (ISKCON Oslo) for nærmere detaljer.

7. mai: Søndagsfest - Fejring af Nrsimha Caturdasi

ScandiNama Festival 17.-21. maj

Gæster der kommer:

Ojasvi Das and Sudevi Vilasini Devi Dasi

Vraja Krishna Das

Lokale hengivne

Vi inviterer igen til ScandiNama!

5 dage med harinam, Nam Katha, prasadam, kirtan og mere kirtan! Alle er velkomne! For mere information se Scandinama på Facebook.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Se Facebook (ISKCON Bergen) for nærmere detaljer.

Web: harekrishna.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Søkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

RATHA YATRA 2023

Den 1. juli er der igen Ratha Yatra i København. Billedet er fra 2017 med Parasuramas store vogn fra England. Københavns Ratha Yatra har de sidste par år dog været anderledes og er det også i år. Herren Jagannatha, Herren Balarama og Subhadras vogn er nu kun en flot dekoreret Christiniacykel, hvilket gør det muligt at have optoget i gågadeområdet på det store Strøg i København mellem tusindvis af mennesker. Selv om det er en simplere opsætning end med den store vogn, der var midtpunktet for Københavns Ratha Yatra i omkring femten år, men ikke måtte køre på gågaderne, har alle været enige om, at det er meget mere ekstatisk, festligt og meningsfuldt at kunne synge og danse på Strøget i mange timer. Så det er, hvad der kommer til at ske!

Mød op! Optoget starter fra Mehlsgade klokken 13 og fortsætter ad Vesterbrogade mod Rådhuspladsen og Strøget. Dagen slutter med *prasadam* i templet omkring klokken 18 efterfulgt af aften-*kirtana*.